

Trimiterea in lucrare

Buna dragul meu!

In acest studiu vom vedea cata importanta are faptul de a implica in lucrarea de evanghelizare si cea de servire din Biserica pe fiecare credincios in parte. In tema anterioara am vazut ca procesul de educatie si pregatire a membrilor pentru implinirea misiunii nu este o lucrare care se realizeaza intr-un sfarsit de saptamana. Nu se realizeaza nici cu un seminar de 20 de ore. Procesul de educatie al Bisericii dureaza toata viata. Tatal meu zicea: “traind si invatand”. Ceea ce el vroia sa spuna era ca de fapt niciodata nu incetam sa invatam. In acest caz logic este sa intelegem ca niciodata nu se termina procesul de predare – invatare, iar datoria predarii cunostintelor este a pastorului. Problema este ca pastorul in acelasi timp trebuie sa ofere rezultate, si e logic sa fie asa pentru ca evaluarea este parte componenta a vietii. In orice arie a vietii exista evaluare. Dar aici ne paste pericolul de a lucra numai pentru obtinerea rezultatelor. Iar pastorii, in dorinta de a oferi mereu rezultate, uita ca au si datoria de a-i invata si pregati pe membri pentru lucrare. Este posibil ca dedicandu-se numai invatarii sa treaca timpul si sa ajunga la sfarsitul anului fara insa a obtine si rezultate. Si atunci ce e de facut? Eu ca pastor uit de nevoile Bisericii si ma apuc cu mult elan de lucrare, incercand sa aduc pe cineva la Hristos, iar pentru Biserica angajez o grupa de instructori biblici pentru ca acestia sa se ocupe de pregatirea ei. Aceasta este problema cu care se confrunta in ziua de azi multi pastori.

Iata ce ne spune urmatorul citat din *Lucratorii Evangheliei* pag. 211 (sp.)

“ Aceia (membri) care nu-si indeplinesc datoria trebuie sa fie vizitati. Este necesar sa se inalte rugaciuni impreuna cu ei si sa se lucreze alturi de ei.”

Aceasta este una din lucrarile principale ale pastorului: a vizita membrii care nu-si fac partea in lucrarea Domnului si a petrece timp cu ei in rugaciune si invatandu-i cum sa se apropie de oameni pentru a-i aduce la Hristos. Aceasta este maniera de a ajuta Biserica sa se dezvolte si sa devina puternica si pentru a nu deveni o prada usoara pentru dusman. Iata ce afirma spiritul profetic in cartea *Vocea, educatia si corecta folosire acesteia* la pag 72 (sp.):

“ Daca pastorii ar invata pe membri sa lucreze si ar aseza responsabilitatea lucrarii asupra lor, acestia ar deveni mai puternici din punct de vedere spiritual, iar rezultatele ar fi de 10 ori mai mari decat sunt.”

Vedeti, spune rezultate de 10 ori mai mari. Nu aceasta este ceea ce orice pastor isi doreste? Dar aceasta nu se va intampla oricand, ci doar in cazul in care pastorii vor intelege care este planul de evanghelizare a lui Dumnezeu pentru lume si ar fi dispusi sa-l urmeze. Eu stiu ca aceasta datorie nu este usoara. De aceea E. G. White spune in *Lucratorul Evanghelic* pag. 208 (sp.):

“ Multi pastori esueaza pentru ca nu stiu, sau pentru ca nu reusesc sa-i faca pe membrii Bisericii sa inteleaga ca toti trebuie sa fie activi.”

Conform acestui citat, pastorii esueaza in lucrarea lor din doua motive: primul pentru ca nu stiu, iar al doilea pentru ca desi stiu ce trebuie sa faca n-o fac. Iti voi prezenta o istorie pentru a ilustra acest fapt.

Istoria vorbeste de un rege care a fost trimis de sfetnicul sau la lacul din apropiere pentru a gasi in sfarsit pe dusmanul sau de moarte. Dupa mai multe ore de asteptare si incercare de a-l descoperi in apa lacului dupa cum a fost sfatuit, plin de frustrare nagasind persoana cautata, regele s-a intors separat la palat. Odata ajuns acolo, l-a cautat pe batranul si inteleptul sau sfetnic si i-a spus ca nu a reusit sa vada nimic in apa oricat ar fi incercat.

- Lasa-te de glume, si spune-mi odata cine este dusmanul meu cel mai mare – a zis furtunos regele.
- Este incredibil – a raspuns inteleptul- ca nu ai vazut pe cel mai mare dusman al tau care era chiar acolo, in fata ta in apa! Esti sigur ca nu ai vazut pe nimeni? Oare cand te-ai aplecat deasupra apei, nu ai vazut fata cuiva care ti s-a parut foarte cunoscut si care chiar iti semana foarte bine. Ei bine acela era marele tau dusman, adica

esti chiar tu. Tu esti cel mai mare dusman al tau si stii de ce? Pentru ca esti un conducator care nu stie nimic altceva decat ca vrea sa conduca, dar fara sa stii macar incotro vrei sa-ti conduci poporul. Ai o armata uriasa dar care nu-ti foloseste la nimic, care asemeni tie, nu-si cunoaste propriile necesitati. Iti faci rau tie insuti si in acest fel intregului popor. Esti pierdut!

Acum voi aplica acesta ilustratie, la mine ca si pastor. Sunt eu cel mai mare dusman al meu? Daca este asa, acest fapt este teribil. Nu circumstantele sunt dusmanii mei, nici teritoriul, nici mintile secularizate, nici lipsa banilor, nici dificultatile specifice zonei. Cel mai mare dusman sunt eu, fie pentru ca nu mi-am inteles datoria, fie pentru ca nu vreau sa o indeplinesc.

Si ce n-am inteles? Nu am inteles ca fiecare membru trebuie sa aduca persoane la Hristos. Acesta este rezumatul lucrarii. Dar mai este ceva, citatul din spiritul profetic iata cum continua:

“Daca pastori ar dedica mai multa atentie pentru a pregati membrii sa se ocupe in mod activ cu lucrare, mentinandu-i astfel ocupati, ar obtine mai multe beneficii. Si anume, va avea mai mult timp pentru studiu si pentru a vizita pe membri si de asemenea ar evita multe cauze care dau nastere la frecusuri si probleme.”

Deci, daca eu ca si pastor as da mai multa atentie acestui aspect, as avea mai mare succes. Aceasta vrea sa spuna ca exista o a treia categorie de pastori care desi au inteles ca trebuie sa faca, si chiar fac, totusi o trateaza cu superficialitate. Ei cred ca a implica pe membri in lucrarea de aducere de suflete la Hristos, nu este decat o alta metoda de evanghelizare in plus pe langa multe altele. Dar nu este asa! A face ca fiecare membru sa devina partas la binecuvantarea care o aduce lucrarea de chemare a sufletelor la Hristos, nu este o metoda ci este crestere spirituala in Hristos.

Acesta este punctul de pornire pentru ca totul sa inceapa sa functioneze. Orice metoda asa zis evanghelistica, care lasa pe membrii in afara ei, nu este altceva decat o simpla metoda umana. Poate ca aduce rezultate, poate se concretizeaza in botezuri, in inmultirea zecimii, dar nu implineste obiectivul pe care Dumnezeu il avea in minte atunci cand a incredintat misiunea Bisericii Sale.

Dar frate pastor, imi spunea un coleg pastor, daca voi astepta pana la sfarsit de an ca membrii bisericii sa mearga sa lucreze cautand pe noii frati, nu voi mai reusi sa implinesc obiectivele stabilite in acest an si cum voi putea motiva acesta inaintea celor de la conferinta? Aceasta problema pare a fi mai importanta decat se pare. De multe ori sunt coplezit de un concept care il intalnim in cartea Faptele Apostolilor pg. 90 care spune in felul urmator:

“Conducatorii Bisericii lui Dumnezeu trebuie sa inteleaga ca misiunea slujirii trebuie incredintata celor care cred in Numele Sau”

Stii ce vrea sa spuna? Ca inainte ca cineva sa fie ales intr-o responsabilitate de conducere in Biserica Domnului trebuie sa se stie daca se crede in Numele Sau, daca traieste prin credinta. Nici pregatirea, nici studiile, nici statisticile personale nu sunt atat de importante cat faptul, daca a inteles planul lui Dumnezeu pentru Biserica sa. Acest fapt trebuie sa caracterizeze pe cineva care a fost chemat sa slujeasca in posturi de responsabilitate. Iata ce spune in cartea Sfaturi pentru sanatate pag. 336:

“Ma voi bucura cu Ierusalim si ma voi veseli cu poporul Meu” a declarat Dumnezeu prin servul sau Isaia. Aceste cuvinte vor gasi implinirea atunci cand aceste persoane cu responsabilitate vor descoperi lumina Sa divina. Metodele de lucru a lui Hristos trebuie sa devina metodele lor si sa invete sa le aplice chiar in viata lor. “

In ciuda faptului ca aceste cuvinte au fost adresate lucrarii medicale, nu putem sa nu observam serioasa atentionare prezentata de servul Domnului. Spune ca daca sunt capabil ca sa ocup un post de responsabilitate, nu trebuie sa las sa lumineze numai lumina mea, ci ca si lider, am obligatia sa urmez metodele lui Hristos si sa traiesc invataturile Sale. Mai este un citat care il gasim in Review and Herald din 2 de septembrie 1890 unde spune:

“Prezbiterii si cei care ocupa posturi de responsabilitate in Biserica, trebuie sa-si dedice mai mult timp pentru a intelege planurile lui Dumnezeu si cum sa pregateasca pe toti membrii, astfel incat nimeni dintre ei sa nu fie pierdut din vedere de a fi implicat in misiunea Bisericii.”

Stii, biserica mea niciodata nu va fi capabila ca sa mearga mai departe decat eu ca prezbiter sau responsabil a bisericii ajung. Este obligatia mea ca sa cunosc voia lui Dumnezeu pentru ca putea pregati Biserica Sa a fi curata si plina de slava Sa minunata. Dar pentru ca acest fapt sa devina o realitate, trebuie sa involucrez pe fiecare membru in misiunea Bisericii de a aduce pe cei pierduti la Hristos.

Vorbind de participarea individuala a membrilor, trebuie sa repetam un concept. Aceasta se poate realiza in doua feluri, in servirea Bisericii si in misiunea Bisericii. Participarea fiecarui crestin in servire depinde de darurile pe care Dumnezeu le-a dat fiecaruia, un exemplu de acest tip este chemarea diaconilor din timpul lui Stefan. Fiecare vor servi in biserica sa dupa darurile pe care Dumnezeu le-a dat. Cel care are darul muzicii va participa in departamentul de muzica, cei care zambesc frumos vor fi cei care vor primi membrii si vizitatorii, sau cei care au darul organizarii vor organiza programele din sabat sau din cursul saptamanii, toti acestia deci sunt implicati in servirea bisericii fiecare cu talantii incredintati. In schimb participarea individuala in misiunea proclamarii Evangheliei nu este optionala, nu depinde de darurile pe care le ai, ci este o necesitate spirituala in dezvoltarea spirituala a vietii crestine. Toti, fiecare membru are responsabilitatea de aduce pe cineva la Isus. Crestinul trebuie sa se roage in fiecare zi, trebuie de asemenea sa studieze zilnic Scriptura si de asemenea trebuie sa aduca suflete la Isus. Misiunea pastorului este de a ajuta pe membri si a se implica in activitatile bisericii pentru ca aceasta sa implineasca misiunea incredintata.

O alta tema pe care dorim sa o analizam este dificultatea fiintelor umane de a colabora in echipa, cand toti sunt implicati. Un caz practic este discutiile avute de Pavel cu Barnaba, care desi erau oameni ai lui Dumnezeu, desi iubeau cu inflacarare Biserica si erau pasionati cu lucrarea, totusi vedem ca aveau puncte de vedere diferite. Una dintre cauze a fost discutia avuta din cauza lui Ioan Marcu, si anume ca in prima calatorie misionara Ioan a abandonat lucrarea misionara, iar acum Pavel nu dorea ca sa il mai ia cu el considerandul prea slab sau nepotrivit pentru implinirea misiunii. In schimb Barnaba vedea in el o persoana cu potential. Resultatul? Oricat s-au straduit ca sa ajunga la un numitor comun, nu a fost posibil si a trebuit sa se separe. Dar totusi amandoi au continuat a fi oamenii lui Dumnezeu si amandoi au continuat o lucrare minunata in via Domnului. Acesta este riscul de a lucra impreuna, nu toti intotdeauna vom fi de acord cu anumite puncte de vedere a modului de implinire a misiunii, dar aceasta nu te pot impiedica a fi utili lui Dumnezeu in ciuda diferentelor dintre noi.

Titlul studiului a fost trimiterea in lucrare, si am vazut ca aceasta nu depinde de pregatire, daruri sau dorinte ci aceasta este condusa de Duhul Sfânt. Eu cred ca daca tu ca si responsabil, reprezentant al lui Dumnezeu, lider al Bisericii Sale, te apropii de Dumnezeu plecandu-ti genunchiul in rugaciune si ii ceri *“Doamne deschidem ochii si fama sa inteleg cum pot sa pregatesc Biserica pentru a implini misiunea incredintata”*, El te va lumina, va pune prin Duhul Sau o samanta care va incolti in inima ta si care va pregati Biserica pentru aduce pe cei pierduti, iar Bunul Dumnezeu sa ne ajute ca in curt timp sa I-o putem prezenta sfanta si curata reflectand caraterul lui Isus, iar toate acestea datorita faptului ca am invatat pe membrii ei sa se roage, sa studieze si sa aduce suflete la Hristos, datorii sacre care nu sunt optionale ci sunt necesare si indispensabile pentru o viata spirituala sanatoasa.

Dumnezeu sa te binecuvanteze.

*Traducere Gertrud Radu
Tehnoredactare Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/*